

Távol a hazámtól

Amikor elköltözünk otthonunkból egy másik térségbe, biztosan hiányozni fog régi életünk. Ez a honvágy. Ilyenkor visszamennénk az időben, hogy egy kis időt eltölthessünk a szeretett helyen. Azonban szeretnénk a jövőbe is látni, és megnézni jól érezzük-e magunkat az új életünkben, megérte-e elhagyni szülőföldünket.

A cserediák program felajánlásakor bennem is ugyanezek a kételyek fogalmazódtak meg. Kockáztassam meg, hogy elmegyek külföldre, egy olyan helyre, ahol nem beszélem a nyelvet? Ha elfogadnám, egy teljesen új országba, városba kerülnék. Vagy inkább maradjak otthon, a megszokott környezetben?

<https://zalaegerszegturizmus.hu/>

Azt gondolom, hiányozna a családom, az otthonom, a közös vacsorák, a hétvégén a közös társasozások. Mi történne, ha beteg lennék, kihez tudnék fordulni? Barátainkkal a szórakozások, találkozások sem tudnának megvalósulni.

<https://millerpack.hu/>

Úgy vélem, hónapokig rengeteg nehézség adódna a környezetemben.

Új helyekkel, emberekkel, kellene megismerkednem, beilleszkednem. Elengedhetetlen, hogy a nyelvet valamilyen szinten elsajátítsam a kommunikációhoz.

A közlekedés és a tájékozódás is problémát jelentene, mivel egy idegen városban nem ismerném az utcákat és a tereket, nem tudnám, merre induljak el az iskolába, vagy egy parkba sétálni.

Ugyanakkor számos előnye is lenne egy teljesen más közegnek. Megismerkedhetnék egy teljesen új kultúrával, és annak szokásaival. Elsajátíthatnám anyanyelvi szinten beszélő emberektől a nyelvet, sok barátot szerezhetnék.

Végül arra jutottam, hogy nem mennék el. Túlságosan visszahúznának kedves emlékeim. Hiszen a közmondás is így szól: „Mindenütt jó, de legjobb otthon”.

Király Kira 8.a

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola